

[Vijesti](#)[Sport](#)[Magazin](#)[Gospodarstvo](#)[Planet-X](#)[Zdravlje](#)[Vjera](#)[Domovina](#)**DNEVNO**

Foto: Ronald Gorsic / CROPIX

TAPKA U MJESTU

AA

'POSJEĆIVALA JE OPSJENARE I PROPADALA' Valdec godinama

[Vijesti](#)[Sport](#)[Magazin](#)[Gospodarstvo](#)[Planet-X](#)[Zdravlje](#)[Vjera](#)[Domovina](#)

je obilježila život: 'Istraga je bila labava'

Autor: Robert Valdec Subota, 22. listopada 2022. u 19:43

Like 116 Share

**Samo na Dnevno.hr pratite serijal Roberta Valdeca! Nestali: Misteriji nestanka
ljudi – činjenice i zablude (2)**

Smrt, ma kakva god bila, logični je, neumitni završetak ljudskog puta. Netko do kraja stigne ranije, nekome se putovanje oduži, no naposlijetku molitva, svijeća i cvijeće na grobu onima koji još putuju olakšavaju gubitak.

Ali neki se na tom svom putu izgube. Nestanu. Bez traga. Svakodnevno u svijetu nestane stotine ljudi. Događa se to i ovdje, kod nas. I ti nestanci, činjenica da većina njima bliskih ljudi nikada neće saznati gdje su, što im se zapravo dogodilo, teža je od mirenja sa smrću.

Profesionalna masažna fotelja - 70% popusta. Samo 3899 kn (517.49 €)

Kupite jedan od modela Electrolux usisavača uključenih u promociju i ostvarite pravo na poklon online registracijom!

linker
SPONSORED LINKS

“Vidimo se druge godine”

Dva dana uoči Stare godine 1978., prije, dakle, gotovo 44 godine, tada mladi, **23-godišnji Ivo, student elektrotehnike iz Zagreba**, oprostio se s roditeljima i iz svog doma na Stenjevcu zaputio u Studentski dom na Savi. Kako bi Novu 1979. godinu dočekao sa svojom djevojkom i njenim društvom.

Mahnuo je majci na prozoru smirujući ju kako ne brine ako se ne vrati do 2. ili 3. siječnja. U to vrijeme nije bilo mobitela, rijetko je tko imao fiksnu telefonsku liniju, pa je bilo normalno da takve komunikacije nije bilo...

“Vidimo se druge godine!”, s osmijehom se pozdravio i zamaknuo iza ugla.

Nestanak prijavljen treći dan

Za to vrijeme društvo u Studenskom domu već se zagrijavalo za doček – odlazilo se po zadnje nabavke u trgovinu, sjeckali se sastojci za francusku salatu, uštimavale gitare... No kada se Ivo nije pojавio do 22 sata navečer, djevojka je počela brinuti, ali

Nije se pojavio niti do ponoći. Ni do jutra. Djevojka se naljutila i zacijelo zaključila kako je Ivo možda previše "zaružio" s kvartovskim priateljima ili se čak "spetljao" s nekom drugom... Nije došao ni sutradan. Niti na doček. Ivo nije došao više nikada!

Roditelji su se ozbiljnije zabrinuli oko 2. siječnja, 3. je prijavljen nestanak. Krenula je "labava" istraga koja nije dala nikakvog rezultata. Nitko ga nije video. A vrijeme je to bez nadzornih kamera, mobitela...

Ivo je moj rođeni bratić. Bio. Ili je još uvijek? Negdje? To, po svoj prilici, nikada nećemo saznati. Nikada nećemo saznati što se dogodilo tom veselom mladiću na tom 10-ak kilometara dugom putu od Stenjevca do "Save".

Istraga tapka u mjestu

Službena, policijska potraga, bez rezultata tapkala je u mjestu. Ispitivali su djevojku i njeno društvo, raspitivali se u njegovom kvartu... I to je bilo sve. Prijatelji su po kvartu, ali i u okolini Studenskog doma, te prepostavljenom trasama kojima je mogao ići, polijepili kopirane obavijesti s njegovom fotografijom.

Prolazili su dani, no od Ive ni traga ni glasa. Krenule su i privatne potrage, istrage, povremeno pristizale razne informacije... Sve su se pokazale lažnim. Pokojna teta do svoje je smrti u doba Nove godine, sjedila uz prozor i plakala. Psihički propadala, počela posjećivati razne "vidjelice" i slične opsjenare i gotovo svi bi joj dali neku nadu, nagovještavali da je negdje, živ... Čekala je tako i nadala se sve do prije neku godinu.

Njegovo ime još uvijek je na popisu nestalih Ministarstva unutarnjih poslova RH – <https://nestali.gov.hr/>. I, iako mi se danas, racionalno analizirajući, kao najizvjesnijima čine nekoliko scenarija: putem je možda na njega naletio neki pijani vozač, pa da izbjegne odgovornost, riješio se negdje tijela – u Savi, Jarunu koji je u to vrijeme bio močvara... Ili na odlagalištu na Jakuševcu. Ili je nesretnik naletio na pijano, agresivno društvo, započela je tučnjava u kojoj je smrtno stradao, pa su se, da prikriju zločin, njegovog tijela riješili na sličan način. Ili je još uvijek, negdje, živ? To nikada nećemo saznati...

“Zato se njegovo ime i danas nalazi na MUP-ovom popisu nestalih. Policijska potraga ne prestaje sve dok se slučaj ne riješi”, objašnjava Ivica Kropek, voditelj Službe općeg kriminaliteta u Upravi kriminalističke policije.

I ne samo njegovo...

Potraga za Marijanom Seifert, koja je nestala u noći 27. travnja ove godine iz svog doma na Savici, gdje je živjela sa suprugom i djecom i dalje intenzivno traje. Marijanin nestanak prijavio je njezin suprug Karlo. Nije ostavila nikakvu poruku niti je dala ikakvih naznaka da bi se mogla udaljiti iz kuće. Međutim, s vremenom na površinu isplivavaju mnoge nelogičnosti te prve verzije. U svakom slučaju, i njeno je ime još uvijek na popisu nestalih.

Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

Vijesti

Sport

Magazin

Gospodarstvo

Planet-X

Zdravlje

Vjera

Domovina

